Kirpinin Mavi Feneri

Çınar BİBER

Kirpinin Mavi Feneri

Çınar BİBER

Kirpi Pip, yaşlı bir meşe ağacının köklerinin altındaki sıcacık yuvasında yaşıyordu. Küçük ve yuvarlaktı, yaklaşık bir çay fincanı kadardı; yumuşak kahverengi dikenleri ve minicik yeşil bir atkısı vardı. Hafif rüzgârlı bir sabah Pip, minik burnu seğirerek ormanda koşturdu. Biraz utangaç olsa da keşfetmeyi çok severdi.

Birden Pip'in gözüne parlayan bir şey takıldı. Yosunlu iki taşın arasına sıkışmış güzel bir mavi fener vardı. Gökyüzünden koparılmış bir parça gibi usulca parlıyordu. Pip onu kısa ahşap sapından dikkatle kaldırdı. Fener patilerinde sıcak ve dostça hissettiriyordu. İçinde ne tür bir büyü olduğunu merak ederek onu eve götürmeye karar verdi.

Pip yürürken arkadaşı Tavşan'la karşılaştı. Tavşan, bir kulağının arkasında sarı bir çiçekle yolda zıplıyordu. Kırmızı çantası her adımda hopluyordu. "Ne güzel bir fener!" dedi Tavşan, mavi gözleri parlayarak. Tam o sırada fenerin ışığı sıcak, güneşli bir sarıya döndü. Pip şaşkınlıkla soludu. "Rengi değişti!" Tavşan güldü. "Belki de benim gibi mutludur!"

Pip ve Tavşan, fenerin büyüsünü merak ederek birlikte devam ettiler. Alçak bir dalda tünemiş, yuvarlak gözlükleri ve mor örgü yeleğiyle Baykuş Olive'i buldular. Olive sakin ve düşünceliydi. "Renk değiştiren bir fener mi?" dedi. "Ne ilginç. Belki de duyguları gösteriyordur." Pip başını salladı. "Hadi öğrenelim!" Arkadaşları Geyik Yavrusu Fern'i ziyaret etmeye karar verdiler.

Fern bir derenin kenarında sessizce duruyordu, açık mavi kurdelesi dalgalanıyordu. Gergin görünüyordu. "Merhaba Fern," dedi Pip yumuşak bir sesle. "Büyülü bir fenerimiz var." Fern yaklaşınca fenerin ışığı soluk, yumuşak bir maviye dönüştü. Fern'in kocaman kara gözleri büyüdü. "Ne kadar sakin," diye fısıldadı. Pip gülümsedi. "Senin sessiz hâline uyuyor."

Tam o sırada çalılıklardan gelen yüksek bir hışırtı Fern'i yerinden sıçrattı. Geriye atladı, uzun bacakları titriyordu. Fener titredi ve yumuşak bir mora döndü. "Ah!" diye soludu Fern. "Korkuyorum. Fener bunu gösteriyor!" Tavşan yaklaştı. "Endişelenme Fern. Biz seninleyiz." Olive başını salladı. "Korkmak çok normal. Fener bunu görmemize yardım ediyor."

Fern derin bir nefes aldı ve arkadaşlarına baktı. "Korkmanın saçma olduğunu düşünmüştüm," diye itiraf etti. Olive başını salladı. "Hiç de değil. Herkes bazen korkar. Bunu adlandırmak yardımcı olur." Pip feneri daha yükseğe kaldırdı ve mor ışık bir kalp atışı gibi usulca vurdu. "Seni anlıyoruz Fern," dedi Pip. "Bizimle güvendesin."

Fern rahatlayınca fenerin rengi yavaşça sıcak, gül pembesine döndü. "Bu renk ne anlama geliyor?" diye sordu Tavşan. Olive gözlüklerini düzeltti. "Pembe, sevilmiş ya da rahatlamış hissetmek anlamına gelebilir." Fern utangaçça gülümsedi. "Şimdi gerçekten daha iyi hissediyorum. Teşekkürler." Pip'in kalbi mutlulukla doldu. Fener onlara duygular hakkında harika bir şey öğretiyordu.

Tavşan birden bir şey hatırladı. "Dün en sevdiğim meşe palamudunu kaybettiğimde üzülmüştüm," dedi. Fener koyu, yumuşak bir maviye döndü. "Gördün mü?" dedi Olive. "Mavi üzgün anlamına gelebilir." Tavşan başını salladı. "Ama bunun hakkında konuşmak beni hafifletiyor." Pip ona usulca dokundu. "Üzüntümüzü her zaman paylaşabiliriz." Arkadaşlar birlikte oturup renklerin dansını izlediler.

Bir oyun oynamaya karar verdiler: her arkadaş bir duygu paylaşacak, fener de rengini gösterecekti. Fern huzurlu hissettiğini söyledi ve fener dingin bir yeşille parladı. Olive meraklı hissettiğini söyledi ve fener parlak, berrak bir beyaza döndü. "Duygular renkler gibidir," dedi Olive bilgece. "Her biri önemlidir." Pip aynı fikirdeydi. "Ve hepsini paylaşabiliriz!"

Güneş batmaya başlarken Pip fenere baktı. "Eskiden duygularım konusunda utangaç hissederdim," diye itiraf etti. "Ama sizinle birlikteyken cesur hissediyorum." Fener güçlü, kararlı bir turuncuyla parladı. "Cesaret için turuncu!" diye sevindi Tavşan. Pip gurur duydu. "Fener birbirimizi anlamamıza yardım ediyor," dedi. "Ve bu dostluğumuzu daha da güçlendiriyor."

Olive usulca öttü. "Biliyor musunuz, fener aslında büyülü değil," dedi. "Sadece içimizde olanlar hakkında konuşmamıza yardım ediyor. Ve paylaştığımızda birbirimizi daha iyi anlıyoruz." Fern başını salladı. "Korktuğumu söylemeye korkuyordum. Ama artık bunun sorun olmadığını biliyorum." Tavşan ona sarıldı. "Her zaman yanındayız." Fener sıcak, altın sarısıyla parladı.

Pip feneri yükseğe kaldırdı. "Bir söz verelim," dedi. "Ne zaman bir duygu hissedersek, büyük ya da küçük, onu birbirimizle paylaşacağız." Arkadaşların hepsi kabul etti. Fener parlak bir şekilde parladı, duygularının tüm renkleri arasında değişti. "Her duygu önemlidir," dedi Olive. "Ve her arkadaş anlar." Gülümsediler, kendilerini yakın ve mutlu hissettiler.

O günden sonra mavi fener Pip'in yuvasında asılı kaldı, ama sık sık onlarla ormanda gezerdi. Tavşan mutlu hissettiğinde sarı parlardı. Fern korktuğunda mora dönerdi. Pip üzüldüğünde mavi gösterirdi. Ve birlikte olduklarında, aynı anda birçok renkle ışıldardı.

Orman arkadaşları duygular hakkında konuşmanın iyi olduğunu öğrendiler. Birbirlerini daha iyi anladılar ve her zamankinden daha yakın hissettiler. Pip feneri taşırken minik yeşil atkısı esintiyle dalgalandı, her zaman dinlemeye hazırdı. Orman daha sıcak ve daha nazik hissettirdi, hepsi bir kirpi ve onun mavi feneri sayesinde.

Ve eğer o ormanı bir gün ziyaret ederseniz, parlayan bir fenerle, arkadaşlarıyla çevrili küçük bir kirpi görebilirsiniz. Hikâyeler ve duygular paylaşıyor olacaklar ve fener parlak bir şekilde parlayacak. Çünkü her duygu anlaşılmayı hak eder ve her arkadaş yardım etmek için oradadır. Son.